

INDIANKLUBBEN i SVERIGE
c/o Bertil Thörn
Bendzgatan 25
SE-256 57 Ramlösa
Sweden

hemsida: www.indianklubben.org
kontakt : info@indianklubben.org
Plusgiro: 32 57 43 - 3
tel : +46 42 29 13 61
mob. : +46 70 532 96 89

HEJ ALLA INDIANINTRESSERADE Indianklubbsnoteringar 16, 2014

ansvarig utgivare: Bertil Thörn
utgivningsdatum: 2014-07-04

*Ni som får det här informationsutskicket via E-post får det för att ni är medlemmar i INDIANKLUBBEN, eller att ni vid något tillfälle på annat sätt har visat intresse för Nordamerikas indianers kultur eller historia.
Om ni inte längre vill ha dessa utskick meddela mig då det via ett mail eller enkelt postkort, brev eller per telefon*

HAPPY BIRTHDAY USA

När vi i förra utskicket uppmärksammade vår egen Soldansdag (Midsommarafton) med en bild av en midsommarstång, så kan vi väl kontra det nu i dag, den 4 juli, med en annan symbol (låt vara en aning förvanskad) och säga Grattis USA på er födelsedag där borta i det stora landet i väst!

Alla som har varit där på den här dagen - och då speciellt ute i Western -, vet hur festligt det är med stora parader, flaggor, hästar, cowboys och indianer, rodeos och countrymusik. Hur svulstigt och hur patriotiskt det än må vara kan man inte annat än ryckas med.

Så idag flaggar till och med jag här hemma med Stars and Stripes. Sedan får ni tycka vad ni vill... För att inga missförstånd ska uppstå vill jag påpeka att jag även brukar vara rätt så duktig med den Blå-Gula också, när det passar sig...

Däremot har jag varken någon HIF-flagga eller någon Rögle-dito. Och kanske är det lika bra att ligga lite lågt med dem nu, tills de båda klubbarna har börjat få upp näsan över vattnet igen. För i det läge de nu befinner sig, så kan man ju kanske prata lite tyst om dem...

Därför låter vi nu alltså idag bara "Old Glory" vaja i vinden och säger Grattis till er där borta! Jag har visserligen inte fått någon inbjudan, men kanske kommer vi någon gång och hälsar på ändå. Den som lever får väl se... Hustrun har i alla fall visat vissa tecken på att det kanske inte vore helt omöjligt... (Ingen gruppresa, dock - Sorry !)

Vet ni förresten var namnet "Old Glory" kommer ifrån? Det första man tänker på är kanske Frihetskriget, eller kanske till och med Inbördeskriget. Men ingalunda... I stället lär det ha varit en ung sjökapten, William Driver, som hittade på det här. Och det kom sig av, att han av sin mor och några andra tanter i staden Salem, Massachusetts, där han kom ifrån, fick en stor fana någon gång i början av 1800-talet, att föras i masten på hans fartyg, den stora valfångaren Charles Doggett. Fanan var inte riktigt lik den officiella amerikanska flaggan vid den här tiden. Den här hade nämligen 24 stjärnor och dessutom ett litet ankare insytt i det blå fältet. Så var det med det...

För mera information kan ni titta på Internetsiten <http://www.usflag.org/history/oldglorystory.html> eller här http://en.wikipedia.org/wiki/Old_Glory

Och vädret... Ja, vi får ju inte glömma vädret. Men, vad ska man säga? Det ser ju ändå inte ut att bli snö. Inte än i alla fall... Men nu har det ju vänt i alla fall och går mot mörkare tider. Och de första flyttfåglarna har redan passerat på väg söderut! (Det lät som någon sorts Spovar, men de var så högt upp och bara som små svarta prickar, så jag säger inte mer). Men egentligen är det ju inte annat att vänta sig. Jämmer och elände!!!

MEDLEMSANTALET

Som ni kan se av hemsidan (www.indianklubben.org) så har antalet medlemmar nu ökat igen. Vi är nu 166 medlemmar, sedan Lennart Alvhult i Luleå har anslutit sig. Vi hälsar Lennart välkommen i gänget och hoppas du ska finna vår verksamhet meningsfull och givande. Naturligtvis har vi plats för flera och det skulle ju varit kul om vi åtminstone hade kommit upp till samma antal som förra året. Men dit fattas det ännu något halvdussin.

SUQUAMISHFOLKET HEDRAR SPÄCKHUGGARNNA

Vi skrev för något år sedan om hur en stor flock av späckhuggarvalar hade slutit upp kring en färja på vilken heliga indianska relikier var på väg att föras tillbaka till folket uppe längs kusten vid Seattle. Det här såg man då som ett tecken på att späckhuggarna ville visa att de var mycket nöjda med folkets ansträngningar att återföra de här relikerna till den plats där de hörde hemma. Ännu idag är Suquamishfolket övertygade om att det var förfädernas andar som låg bakom den här ovanliga händelsen och nu vill man genom en ceremoni hedra späckhuggarna och deras känsla för folket. Läs gärna hela den här artikeln och se den lilla filmen där det hela förklaras. Klicka på länken nedan.

<http://indiancountrytodaymedianetwork.com/2014/06/29/video-suquamish-honor-their-sacred-relationship-killer-whales-155549>

FOTBOLLS - VM

Kan vi ju bara inte låta passera utan uppmärksamhet i dessa tider. USA har gått relativt bra i gruppspelen och tog sig vidare till åttondelsfinalen, där det dock blev stopp mot Belgien. För första gången spelar också en

"Native American" i laget. Okey då, "half native", om allt ska vara rätt. Men ändå... Anfallaren Chris Wondolowski är till hälften kiowaindian och är en registrerad medlem i stammen. Så samtidigt som vi kan sitta här hemma och avundssjukt se på allt fotbollsgodis från Brasilien, så sitter de 1700 innevånarna (nåja många av dem i alla fall) lika troget borta i den lilla staden Carnegie, på reservatet i Oklahoma och hejar varje gång USA spelar. Fotboll är kanske ändå inte den största sporten i lilla Carnegie, där det snarare handlar om basketboll eller

terränglöpning. Och Chris mormor säger, att trots att hon sitter och hejar, så begriper hon inte ett dugg av fotboll.

Men man kan ändå uppleva att världen krymper, när man ser det här. När man sitter och läser i sina böcker om den indianska historien, så är ju kanske inte fotboll det första man tänker på i alla fall. Men nu har det ändå hänt... Heja Chris! (killen i vitt)

Han spelar till vardags professionell fotboll i San Jose Earthquakes, där han i år på nio matcher har gjort fem mål. Hans kiowanamn är Bau Daigh, vilket i översättning skulle bli "krigaren som återvänder hem efter en strid".

INTRESSANT KONST

För er som är intresserade av figurativ amerikansk konst, gärna med koppling till Indianer eller Western, men även till djur och natur och varför inte till allt annat också, var så goda att klicka på den här länken

<http://www.greenwichworkshop.com/ebooks/>

Ni får då upp en sida där ni kan klicka er vidare till någon av de konstnärer som är representerade där. Och sedan kan ni gotta er riktigt åt fantastisk konst, oavsett vilka ämnesområden ni lockas av. Jag skulle rekommendera John Buxton eller Z. S. Liang. Men gärna också Daniel Smith eller Simon Combes. Eller för er hundälskare, John Weiss. Fantastiska konstnärer! Den här sidan kan ni sedan gärna bevaka. Det kommer säkert att dyka upp nya konstnärsval vad det lider.

SÅ TILL ANNAN KONST - FOTOKONST

Just nu pågår en fotoutställning på Etnografiska Museet i Stockholm. Det är Tony Sandin som ställer ut egna bilder som han tagit under årens lopp på museet, när olika indianska personligheter har kommit på besök.

Vi tipsade om utställningen även i det förra utskicket, men nu kan vi också visa ett par bilder från utställningen. Det är visserligen fotoförbud på utställningen, men vi har fått Tonys tillstånd att använda de här bilderna exklusivt för Indianklubbens medlemmar.

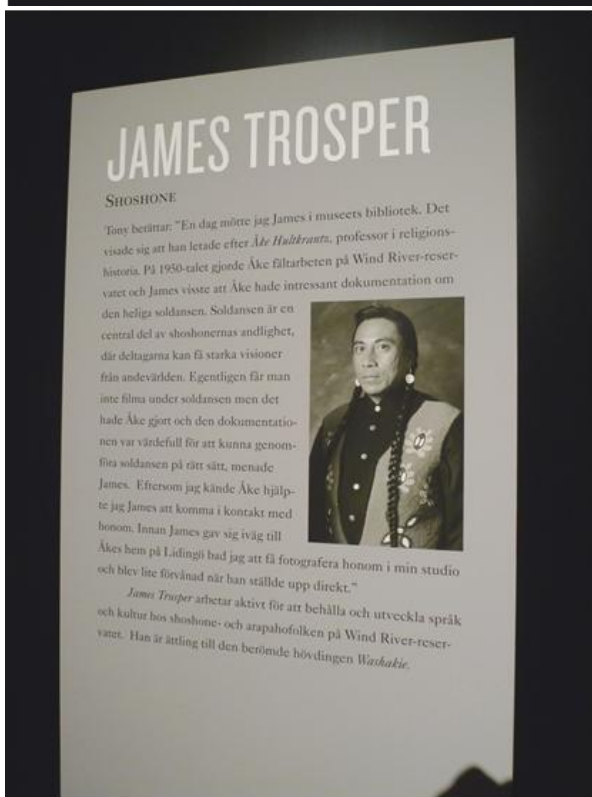
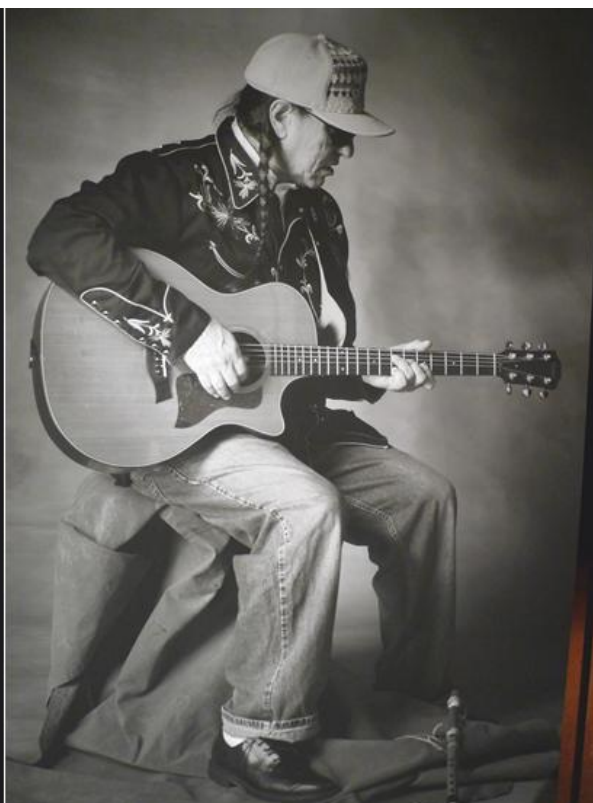
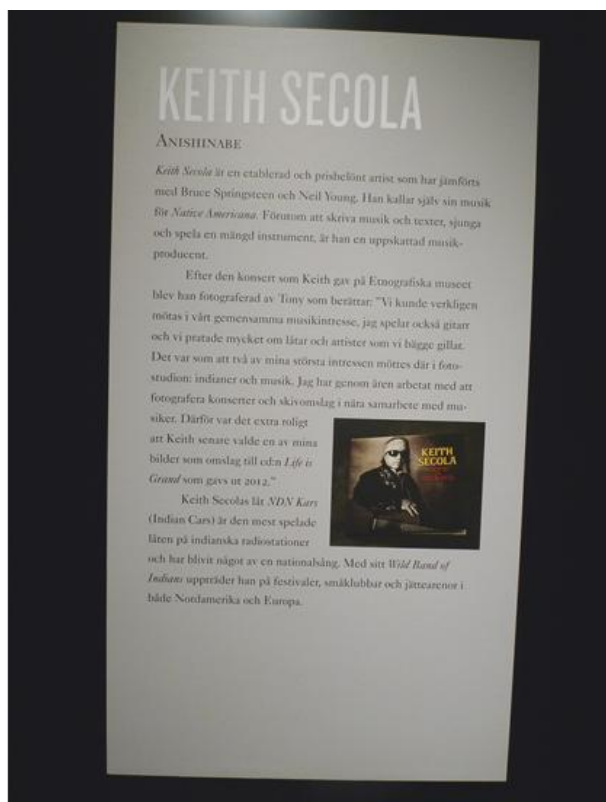
Den här utställningen pågår ända till den 5 oktober, så ni som ännu inte har varit och sett den har fortfarande tid på er att göra det.

En som har varit och sett den är Esa Rantanen. Inspirerad av vad han då såg så drog han sig till minnes ett par tillfällen när han själv varit på museet, just när dessa personligheter var på besök. Han passade då på att ta egna bilder av dessa och nu har han skickat mig sina egna bilder av såväl James Trosper som av den i indiankretsar mycket kände rocksångaren Keith Secola, vars besök tyvärr blev skamligt dåligt besökt. Han hade varit värd en betydligt större publik. Men här i Sverige är han ju av naturliga skäl inte lika känd som på reservaten i USA. Och då är det ändå han som har gjort det som lite skämtsamt brukar kallas "Indianernas

Nationalsång". En sång som har titeln "NDN Car". För er som inte har hört den, sätt på högtalarna och skruva upp ordentligt och låt er föras tillbaka till "Injun country". Klicka på den här länken:

http://www.youtube.com/watch?v=zKjd_xLcE_M

Här är så de två bilder från utställningen som inspirerade Esa att skicka sina egna bilder till mig. De här två bilderna har vi alltså fått Tony Sandins tillåtelse att reproducera här.

De kompletterande färgbilderna som kommer här är alltså tagna av Esa Rantanen vid de tillfällen då dessa indianer besökte museet. Esa berättar:

James Trospen besökte museet 2010. Han visade traditionella danser och berättade om Shoshone kulturen. Jag var på plats då och här är mitt eget kort på honom.

Även när Keith Secola besökte museet var jag där och tog då fotot nedan.

Esa Rantanen

James Trosper

Keith Secola

Här är så museets egen presentation av utställningen.

Skuggfångaren - Fotografiska möten 2000-2013

Utställningen visas 24 juni – 5 oktober.

I sommar visar Etnografiska museet en unik fotoutställning med samtida porträtt av människor från Nordamerikas ursprungsfolk som genom åren besökt museet. Här får vi ta del av deras egna berättelser om vad som fört dem hit.

Bland de porträtterade märks bland andra Henry Robertson, som var med och snidade totempålen utanför museet. Här finns också Ernie LaPoint, ättling till den berömde Sitting Bull. Vi möter också Marion One Star Sorace, som skänkte museet sin dansdräkt efter att ha invigt utställningen Nordamerikas indianer.

Skuggfångare – Shadow catchers – kallas de fotografer som med omständlig teknik dokumenterade ursprungsfolken i Nordamerika runt förra sekelskiftet.

Tony Sandin, en nutida skuggfångare, arbetar sedan 2000 som fotograf vid Etnografiska museet. Tony har en bakgrund som uppdragsfotograf men har också genomfört två fotografiska fältarbeten hos Lakotafolket på Pine Ridgereservatet i Syddakota, USA. Bilderna i utställningen är tagna i nära samarbete med de porträtterade. De presenteras med namn och stamtillhörighet. Genom åren har samlingen vuxit och blivit en vacker och viktig dokumentation av kontakter, vänskap och samarbete mellan människor från Nordamerikas ursprungsfolk och Etnografiska museet.

Utställningen fångar historiens skuggor men kanske ännu mer den globaliserade situation vi befinner oss. Personerna som kommit till museifotografens studio idag har sökt sig dit själva, med starkt engagemang och en vilja till fortsatt kontakt och politisk upprättelse. Välkomna att ta del av de fotografiska möten som ägt rum i skuggfångarens studio!

FRÅN EN FOTOUTSTÄLLNING TILL EN ANNAN

Claes-Håkan Jacobsons och Eva Andersons utställning med fotografen John Andersons bilder från Rosebud Indian Reservation, kallad "**ROSEBUD SIOUX; ETT FOLK I FÖRVÄNDLING**" har rullat runt i Sverige och i världen nu i många år och säkert är det många av er som har sett den. Men det är lika säkert

också många andra som faktiskt inte har sett den ännu. Därför kommer här nu ett lämpligt tillfälle att antingen på nytt, eller för första gången, se den. Då ska ni bege er till Karlstad (passa på nu medan solen skiner! - ni vet "Sola i Kalsta" - nej den var dålig) för där, på **SVENSKA MIGRATIONS CENTRET**; Residenstorget 1 i Karlstad, finns den nu fram till slutet av februari 2015.

Foto: Linn Malmen

Eva Andersons och Claes-Håkan Jacobsons utställning om indianerna i reservatet Rosebud har visats på en rad platser i Europa och USA. Utställningen på migrationscentret i Karlstad är den 106:e sedan starten år 1986.

Svenska Migrationscentret i Karlstad visar unika indianbilder

John Anderson var svensk-amerikanen som under 40 år dokumenterade siouxindianerna i reservatet Rosebud. Claes-Håkan Jacobson och Eva Anderson såg till att det blev en utställning av bilderna, som från och med idag, tisdag, visas på Svenska Migrationscentret i Karlstad.

Utställningen heter Rosebud Sioux - ett folk i förvandling. Den visades första gången 1986 och har sedan dess varit på turné i många europeiska länder och även hunnit med två vändor i USA.

Under 30 års tid har Claes-Håkan Jacobson och Eva Anderson forskat och besökt ättlingarna till de indianer som John Anderson fotograferade.

Att det blev så hänger samman med Claes-Håkans stora fotointresse, där han på 1970-talet bestämde sig för att leta efter utvandrade svenskar.

– Jag fick ihop enormt många namn men efter ett tag koncentrerade jag mig på John Anderson.

Anderson emigrerade från Halland till USA 1870 som ettåring och blev redan i tonåren fotograf åt den amerikanska armén.

I slutet av 1880-talet fick han jobb som fotograf när general Crook skulle förhandla med indianerna i reservatet Rosebud. John Anderson sökte tillstånd för att bosätta sig i reservatet och blev sedan ägare till den lanthandel som fanns där.

– Han bodde där i 45 år och egentligen var nog indianerna lite rädda för att bli fotograferade av John, men de hade ändå förtroende för honom eftersom det var han som drev lanthandeln, berättar Eva Anderson.

Slutresultatet blev en samling unika porträtt av invånarna i reservatet och de 60 bilder som ingår i utställningen är bara en del av alla som han tog, gjorda från de glasplåtar som han använde sig av.

Utställningen innehåller även en kollektion med traditionellt konsthantverk, till exempel smycken av piggsvinstaggar, klänningar av hjortskinn, pärlbroderade mockasiner och annat hantverk som siouxindianerna fortfarande är mycket stolta över.

Men det är också en dokumentation av den hårda tillvaro som livet i reservatet innebar och som John Anderson hjälpte många att klara av.

Utställningen på migrationscentret i Karlstad kommer att pågå till slutet av februari nästa år.

– Under sommaren hoppas vi att få besök av turister och till hösten vill vi att skolorna kommer. I oktober blir det dessutom en vecka med en rad kringarrangemang, bland annat får vi besök från Rosebud-reservatet av Santea Buck Spotted Tail, som är en framstående ”grass dancer”, berättar Mathias Nilsson, verksamhetschef på migrationscentret.

MÖJLIGHET FÖR OSS

Det här är kanske också en möjlighet för oss att på nytt få träffas i en liten grupp och lyssna till lite föredrag och umgås i största allmänhet. Vad jag tänker på är att vi skulle kunna undersöka möjligheterna att eventuellt få låna en lämplig lokal i det här pampiga huset och där ordna ett litet medlemsmöte någon gång under hösten (augusti-september-oktober). Jag har ingen aning om vilka möjligheter som erbjuds, men man kan ju alltid fråga. Men för att jag ska dra igång något sådant så skulle det vara bra att veta om det finns något medlemsintresse för att ta sig till Karlstad en lördag i höst och ägna en dag åt sådant. Skicka mig gärna ett mail och ge mig en blänkare om ni tycker att det här skulle vara så pass intressant för er att ni kunde tänka er att komma, om tiden passar. Gärna också ungefär när det i så fall skulle passa er bäst. Kanske vi kunde locka dit Claes-Håkan och låta honom själv presentera utställningen.

MERA KÖPTIPS

Ett tips från Rolf Bejgarn till er som vill ha en snygg karta på väggen. En karta som berättar om var alla indianstammar hörde hemma. Det finns ju en mängd sådana här. Men den här var nog en av de snyggare jag har sett. Gå till den här länken:

<http://static.squarespace.com/static/5075febfe4b0782fde5414d9/t/53b4d176e4b011836afda2b6/1404359030696/USA%20-%20Native%20-%20Common%20-%20Vol%202%20WATER%20MARK-01.jpg>

Backar ni ett steg i den här länken så kommer ni till en sida som berättar om vad det här är och hur ni kan köpa. Men det var inte billigt precis.

**"Varma" sommarhälsningar
från
BERTIL THÖRN**